

РЕШЕНИЕ

№ 22411

гр. София, 05.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 08.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **5327** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), във вр. с чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на А. Х. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-84/23.04.2024 г. на директора на Териториално поделение С. – град на Национален осигурителен институт (НОИ), с което е оставена без уважение жалбата му против Разпореждане № [ЕГН]/13/ 16.02.2024 г., издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което на основание чл. 69б, ал. 1 – 2 от КСО е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.
Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждане, като счита, че същите са постановени в противоречие с материалния закон. Според жалбоподателя изводът, че осигурителният му стаж за периода 08.05.1996 г. – 30.01.1998 г. не е от първа категория, а следва да бъде зачетен като стаж от трета категория, е направен единствено въз основа на наименованието на длъжността без да са изяснени трудовите му функции и без да е обсъдено представеното удостоверение за стюард № 000246, издадено от министерството на транспорта. Счита, че в противоречие с публично известните данни за предадените в архива на НОИ ведомости от прекратени осигурители без правоприменник, в мотивите на обжалваното решение е прието, че за периода 08.05.1996 г. – 30.01.1998 г. липсват ведомости и други документи, предадени от осигурителя – авиокомпания „Брин“ ООД/ „ЕЪР ВИА“ ООД. Жалбоподателят изразява искане за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят – А. Х. Г., редовно призован, се явява лично – поддържа жалбата и заявява искане за отмяна на оспорения административен акт.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С. - град, в съдебно заседание чрез процесуален представител – юрк. В., оспорва подадената жалба и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Административен съд София град, III отделение, I състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 2113-21-6369 от 05.08.2019 г. А. Х. Г. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по реда на чл. 68, ал. 1 – 2 и чл. 69б, ал. 1 от КСО.

Въз основа на представените документи и данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в образуваното пенсионно производство е зачетен осигурителен стаж, както следва: от първа категория труд – 11 години, 02 месеца и 15 дни и от трета категория труд – 16 години, 03 месеца и 13 дни или общо 34 години, 11 месеца и 18 дни осигурителен стаж превърнат към трета категория съгласно чл. 104 КСО. Изчислено е, че към 05.08.2019 г. сборът от осигурителен стаж и възраст на А. Г. е 92 години 01 месец и 7 дни или под необходимите 100.

С Разпореждане № [ЕГН]/80 от 22.10.2019 г., издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване, е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на А. Г. на основание чл. 68, ал. 1 – 2 и чл. 69б, ал. 1 от КСО. Разпореждането не е обжалвано и е влязло в сила.

Със заявление вх. № 2113-21-5687 от 09.08.2023 г. А. Х. Г. отново е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по реда на чл. 68, ал. 1 – 2 и чл. 69б, ал. 1 от КСО.

Въз основа на представените документи и данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в образуваното пенсионно производство е зачетен осигурителен стаж, както следва: от първа категория труд – 11 години, 02 месеца и 15 дни и от трета категория труд – 19 години, 05 месеца и 03 дни или общо 38 години, 01 месец и 08 дни осигурителен стаж превърнат към трета категория съгласно чл. 104 КСО. Изчислено е, че към 09.08.2023 г. сборът от осигурителен стаж и възраст на А. Г. е 99 години 03 месеца и 01 ден или под необходимите 100.

С Разпореждане № [ЕГН]/73 от 15.09.2023 г., издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване, е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на А. Г. на основание чл. 68, ал. 1 – 2 и чл. 69б, ал. 1 от КСО. Разпореждането не е обжалвано и е влязло в сила.

Със заявление вх. № 2113-21-10058 от 19.12.2023 г. А. Х. Г. е поискал за трети път да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по реда на чл. 68, ал. 1 – 2 и чл. 69б, ал. 1 от КСО.

Въз основа на представените документи и данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в образуваното пенсионно производство този път е зачетен осигурителен стаж, както следва: от първа категория труд – 9 години, 4 месеца и 28 дни и от трета категория труд – 21 години, 03 месеца и 21 дни или общо 36 години, 01 месец и 28 дни осигурителен стаж превърнат към трета категория съгласно чл. 104 КСО.

Прието е, че към 19.12.2023 г. сборът от осигурителен стаж и възраст на А. Г. е 98 години 06 месеца и 01 ден или под необходимите 100.

С Разпореждане № [ЕГН]/13 от 16.02.2024 г., издадено от длъжностно лице по

пенсионно осигуряване, на основание чл. 69а, ал. 1 – 2 от КСО отново е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на А. Х. Г..

Изложено е, че при преценяване правото на пенсия по чл. 69б от КСО по предходните заявления, неправилно осигурителния стаж положен на длъжност началник отдел „кабинен състав“ за периода от 08.05.1996 г. до 30.01.1998 г. е зачетен по условията на първа категория. Прието е, че посочената длъжност не попада в обхвата на т. 6 от ПКТП (отм.) - летателен състав от въздухоплаването, стюардеса, стюард и борден съпроводител, поради което стажът, положен по първа категория труд е намален.

С жалба вх. № 1012-21-309/ 21.03.2024 г. А. Г. е оспорил Разпореждане № [ЕГН]/13 от 16.02.2024 г. по административен ред.

С Решение № 2153-21-84 от 23.04.2024 г. на директора на ТП на НОИ С. – град жалбата е оставена без уважение като неоснователна.

В хода на настоящото съдебно производство са приобщени материалите, събрани в хода на административно производство, както и допълнително представените от страните.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София - град направи следните правни изводи:

Жалбата срещу оспореното Решение № 2153-21-84 от 23.04.2024 г. на директора на Териториално поделение С. - град на Национален осигурителен институт е подадена в законоустановения срок от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваното решение на директора на ТП на НОИ С. - град и разпореждането издадено от длъжностно лице по ПО, са издадени от компетентен орган, в рамките на материалната компетентност на органа, в установената форма, като са спазени административнопроизводствените правила, регламентирани с разпоредбите на КСО и АПК. Същите съдържат фактически и правни основания съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването на решението и потвърденото със същото разпореждане.

Спорът между страните е относно наличието на право на жалбоподателя на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Конкретно касае дали при преценяването на правото на пенсия по чл. 69б от КСО положеният осигурителен стаж за периода от 08.05.1996 г. до 30.01.1998 г. на длъжност началник отдел „кабинен състав“ следва да бъде зачетен по условията на първа категория.

Съгласно разпоредбата на чл. 69б, ал. 1 от КСО, по която жалбоподателят иска да упражни право на пенсия, лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд, придобиват право на пенсия при следните условия: навършили са възраст до 31 декември 2015 г. 47 години и 8 месеца за жените и 52 години и 8 месеца за мъжете и имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете; от 31 декември 2015 г. възрастта по т. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца за мъжете и с по 4 месеца за жените до достигане на 55-годишна възраст. Между страните по делото няма спор относно

фактите, а и се установява от събраните писмени доказателства, че в периода от 08.05.1996 г. до 30.01.1998 г. жалбоподателят е изпълнявал длъжността началник отдел „кабинен състав“ при осигурител „БРИН“ ООД /“ЕЪР ВИА“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Съгласно § 9, ал. 1 от ПЗР на КСО, времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31 декември 1999 г. съгласно действащите дотогава разпоредби, се признава за осигурителен стаж по този кодекс. В настоящия случай се разглежда стаж, придобит през времето от 08.05.1996 г. до 30.01.1998 г., поради което на основание § 9, ал. 1 от ПЗР на КСО, неговата действителност се преценява съобразно действащите до 31.12.1999 г. разпоредби. До 31.12.1999 г. е в сила Правилникът за категоризиране на труда при пенсиониране (ПКТП, обн., ДВ, бр. 102 от 29.12.1967г.,отм.ДВ бр. 39 от 7.04.1998 г., в сила от 1.01.2000 г.), който определя съответните длъжности, производства и предприятия, трудът на които се причислява към съответните категории. В § 2 от ПМС № 75/1998 г. за отменяне на ПКТП е предвидено, че трудовият стаж при пенсиониране на работниците и служителите, придобит до 31 декември 1999 г. включително, се зачита от съответната категория по действащия до тази дата.

При преценяване правото на пенсия по чл. 69б, ал. 1 от КСО на А. Г. е прието, че осигурителният стаж за периода от 08.05.1996 г. до 30.01.1998 г. не следва да бъде зачетен по условията на първа категория труд, тъй като длъжността началник отдел „кабинен състав“ не попада в обхвата на чл. 6 от ПКТП (отм.).

По силата на чл. 6 от ПКТП (отм.) първа категория труд се зачита при трудов стаж 15 години и възраст 52 години за мъжете и 47 години за жените относно лица, полагали труд в транспорта като летателен състав от въздухоплаването, стюардеса, стюард и борден съпроводител, както и специалисти извършващи аерогеоложки изследвания. Локомотивни машинисти и помощник-локомотивни машинисти. Шофьори на автобуси и тролейбуси и ватмани на трамваи от Столичния градски пътнически транспорт. Машинен боцман, моторист, моторист огняр, моторист помпиер, моторист моряк, моторист ремонтчик, корабен помпиер, механик I, II, III и IV степен, електромеханик, електроник и електротехник на танкери, химикаловози и несамоходни танкери, превозващи опасни товари; членове на корабни екипажи от океанския риболовен флот без домакинския, кухненския и здравния персонал. Работници от технологична комплексна бригада на пристанище В. - запад, заети с товаро-разтоварване на апатит и фосфорит.

Съгласно чл. 104, ал. 1 КСО от съществено значение за определяне на категорията на труда е неговия характер, т. е. съдържанието на изпълняваните трудови функции, както и особените условия, при които е полаган. За да се направи обоснован извод от коя категория следва да бъде зачетен конкретно положен труд, необходимо условие е изясняване съдържанието на трудовите функции, възложени за съответната длъжност, по която е бил положен труда, при какви условия са изпълнявани тези функции.

Категорията на труда при пенсиониране се преценява от органите по пенсионно производство в съответното ТП на НОИ въз основа на данните от оригинални документи за осигурителен стаж, издадени на база изплащателни ведомости или друга счетоводно-отчетна документация. При необходимост пред пенсионните органи може да се представи и друга документация, доказваща категорията на положения труд. Такива могат да бъдат производствена характеристика, длъжностна характеристика за задълженията и изискванията към съответния вид работа или професия, заповеди за възлагане за изпълнение на определени работи и дейности, първична документация,

доказваща плащания за реализиране на обем работа, разплащателни ведомости, наряди за работа, ежедневни или ежемесечни назначителни листове, протоколи и др.

В случая от събраните в хода на пенсионното производство и пред настоящата съдебна инстанция доказателства не се установява, че заеманата от А. Г. длъжност началник отдел „кабинен състав“ за периода 08.05.1996 г. – 30.01.1998 г. попада в приложното поле на чл. 6 от ПКТП (отм.).

В хода на пенсионното производство с писмо до началника на отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ С. – град е изисквана проверка на осигурителя авиокомпания „Брин“ ООД/ „ЕЪР ВИА“ ООД относно осигурителния стаж за периода 08.05.1996 г. – 30.01.1998 г. и издаване на ново удостоверение УП-3, което да бъде прецизирано по отношение на заеманата от А. Г. длъжност и наличие на всякаква друга информация относно същността на положения труд. В отговор отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ С. – град уведомява, че подадените съгласно чл. 5, ал. 10 от КСО от осигурителя ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правопреемник в осигурителния архив на НОИ са с начална дата 01.09.2016 г., поради което липсва информация и не може да бъде извършена проверка за периода 08.05.1996 г. – 30.01.1998 г. Приети са и заповеди, свързани с трудовата дейност, в които не са приложени такива за А. Г., поради което не може да бъде издадено удостоверение за положен осигурителен стаж.

За установяване на обстоятелството, че заеманата от него длъжност попада в приложното поле на чл. 6 от ПКТП (отм.) от А. Г. освен трудови книжки допълнително са представени и декларация за извършваната от него дейност за периода 08.05.1996 г. – 30.01.1998 г.; копие на удостоверение на стюард/ стюардеса № 000246, издадено от Министерство на транспорта; длъжностна характеристика по допълнително споразумение 23/ 08.05.1996 г. към Трудов договор 388/ 01.12.1995 г. за длъжността началник отдел „кабинен състав“; летателни книжки.

В представената длъжностна характеристика по допълнително споразумение 23/ 08.05.1996 г. към Трудов договор 388/ 01.12.1995 г. за длъжността началник отдел „кабинен състав“ са изборни трудовете задължения за длъжността, като разработване и съгласуване на летателни графици, обезпечаване на необходимия брой членове на стюардния екипаж, регулярно следене за качествено и високо професионално представяне на екипажите, изготвяне на атестационни доклади, организиране на отчетно – разборни оперативки, вземане участие при набирането и подбора на кадри за попълване на кабинния състав, взема участие и съдейства на съответните звена при настаняването, превоза от/ до летището, участва в оперативните събрания на командния състав, следи за валидността на летателните лицензи, изготвя месечен статистически рапорт и др. Никъде в длъжностната характеристика за длъжността началник отдел „кабинен състав“ не са предвидени трудови задължения или функции, чиито характер и съдържания да водят до извода, че А. Г. е полагал труд като част от летателен състав от въздухоплаването.

До обратния извод не води представеното копие на удостоверение на стюард/ стюардеса № 000246, издадено от Министерство на транспорта. Обстоятелството, че А. Г. е разполагал с валидно удостоверение на стюард не означава, че той действително е полагал труд като такъв.

Представените летателни книжки също не установяват, че жалбоподателят е изпълнявал трудови функции като част от летателен състав. Последните касаят задължения изпълнявани от други лица.

Предвид изложеното, правилно ответникът е приел, че заеманата от А. Г. длъжност началник отдел „кабинен състав“ за периода 08.05.1996 г. – 30.01.1998 г. е административна и не е свързана с извършването на полети, а с разработване на графици, обезпечаване на необходимия стюарден състав, извършване на контрол върху работата на кабинния състав и не е налице основание за зачитане на претендирания стаж от първа категория труд.

При обсъждане на представените документи и на служебно събраните доказателства административният орган правилно е приел, че А. Г. не отговаря на изискването на разпоредбата на чл. 69б, ал. 1 от КСО за наличие на 10 години стаж при условията на първа категория и няма право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по посочения ред.

При условията на пълно и главно доказване от страна на жалбоподателя, не се представиха доказателства, които да опровергават установеното от пенсионния орган и съответно от директора на ТП на НОИ С.-град.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт и потвърденото с него разпореждане на длъжностно лице по пенсионно осигуряване са издадени от компетентни органи в изискуемата от закона писмена форма, при спазване на процесуалните правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 1 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-84/23.04.2024 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата му против Разпореждане № [ЕГН]/13/16.02.2024 г., издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: